

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 8304/2022
21.02.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, др Илије Зиндовића и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Мирослав Кривокућа, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство правде – Основни суд у Ивањици, коју заступа Државно правобранилаштво РС, Одељење у Краљеву, ради накнаде неимовинске штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Чачку Гжрр 418/21 од 03.02.2022. године, у седници одржаној 21.02.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Чачку Гжрр 418/21 од 03.02.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Вишег суда у Чачку Гжрр 418/21 од 03.02.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ивањици Прр 186/20 од 11.06.2021. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиле па је обавезана тужена да тужили на име накнаде неимовинске штете због повреде права на суђење у разумном року у предмету Основног суда у Ивањици Р1-10/19 исплати 350 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, са затезном каматом почев од дана пресуђења до исплате на терет буџетских средстава РС у оквиру средстава која су намењена покрићу текућих расхода Основног суда у Ивањици. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован део тужбеног захтева преко досуђеног износа накнаде из става првог изреке, а за износ од 50 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате са затезном каматом од пресуђења до исплате. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужили на име трошкова парничног поступка исплати 19.500,00 динара са затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Чачку Гжрр 418/21 од 03.02.2022. године, преиначена је простепена пресуда у ставу првом и трећем изреке, тако што је одбијен, као неоснован тужбени захтев тужиле да се обавезе тужена да тужили на име накнаде неимовинске штете због повреде права на суђење у разумном року у предмету Основног суда у Ивањици Р1-10/19 исплати 350 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, са затезном каматом од пресуђења до исплате, на терет буџетских

средстава РС у оквиру средстава која су намењена покрићу текућих расхода Основног суда у Ивањици. Ставом трећим изреке, решено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужила је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, а предложила је да се о ревизији одлучује као о посебно дозвољеној, у смислу члана 404. ЗПП, ради уједначавања судске праксе.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14 и 87/18), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни суд налази да у овом случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, за одлучивање о ревизији тужиле, као изузетно дозвољеној, пошто не постоји потреба разматрања правних питања од општег интереса и уједначавања судске праксе, нити новог тумачења права. Правноснажном пресудом одлучено је одбијањем захтева тужиле за накнаду на име новчаног обештећења за неимовинску штету изазваном повредом права на суђење у разумном року, као преурањеног. Питање правних последица преурањеног тужбеног захтева довољно је разјашњено у судској пракси, док је изражено правно схватање у нижестепеном одлукама о испуњености услова за остваривања права на правично задовољење због повреде права на суђење у разумном року, у складу са постојећом судском праксом у тумачењу и примени материјалног права - Закона о заштити права на суђење у разумном року ("Службени гласник РС" бр. 40/2015), као релевантног за пресуђење ове правне ствари. Поред тога, тужила у ревизији указује на неуједначену судску праксу на основу приложених одлука из друге парнице, али другачија одлука нужно не указује на другачији правни став изражен у тој одлуци с обзиром да правилна примена права у споровима са тужбеним захтевом као у конкретном случају зависи од утврђеног чињеничног стања.

Из изложених разлога Врховни суд налази да у овом случају нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиле, па је одлука као у ставу првом изреке овог решења донета у смислу члана 404. став 1. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености ревизије тужиле, у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужила је тужбу поднела дана 10.06.2020. године, са захтевом за новчано обештећење због повреде права на суђење у разумном року у износу од 400 евра, у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате.

Чланом 27. став 1. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ број 40/15), прописано је да независно од врсте и висине тужбеног захтева, у поступку пред судом, сходно се примењују одредбе о споровима

мале вредности из закона којим се уређује парнични поступак (став1), и да ревизија није дозвољена (став 3).

Спорови мале вредности јесу спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, сходно одредби члана 468. став 1. Закона о парничном поступку. Против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности, ревизија није дозвољена, јер је тако прописано одредбом члана 479. став 6. истог Закона.

На основу цитираних одредби закона, Врховни суд је одлуку као у ставу другом изреке овог решења донео у смислу одредбе члана 413. ЗПП.

Председник већа - судија
Добрила Страјина, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић